

अनै

धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां
महाजने येन गतः स पश्चाः ॥
अस्मिन् महामोहमये कटाहे
सूर्याग्निना रात्रिदिवेन्यनेन ।
मासर्तुदर्वीपरिघट्टनेन
भूतानि कालः पचतीति वाचां ॥

इति मुद्राङ्कितमहाभारते वनपर्वणि ३१२ अ-
ध्यायः ॥ अपि च ।

“देवानामन्वयी जन्तुर्यज्ञैर्भवति मानवः” ।

इत्यादि शुद्धतत्त्वं ।

अन्तं, स्त्री, (न ऋतं नृजसमासः ।) क्षुधिः ।
मिथ्या । इत्यमरः ॥ विवाहादिपक्षेऽन्तं न
पापजनकं । यथा,—

“विवाहकाले रतिसंप्रयोगे

प्राणान्तये सर्वधनापहारे ।

विप्रस्य चार्थे ह्यन्तं वदेत

पश्चात्तान्याङ्गरपातकानि” ॥

इति महाभारते कर्णपर्वणि अर्जुनं प्रति श्रीकृष्ण-
वचनं ॥

अनेकं, चि, (एकस्मात् अन्यत् नृजसमासः ।) एक-
त्वातिरिक्तसंख्यानं तद्विशिष्टं । बड । यथा,—

“अनेकराजन्यरथाश्वसङ्कुलं” ।

इति भारविः ॥

अनेकजः, पुं, (अनेकं जायते, अनेक + जन् + डः
उपपदसमासः ।) पक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
बडजाते चि ॥

अनेकधा, थ, (अनेक + प्रकारार्थे धा ।) अनेक-
प्रकारं । बडधा । यथा,—

“पाटीसूत्रोपमं वीजं गूढमित्यवभाषते ।

नास्ति गूढमगूढानां नैव बोद्धव्यनेकधा” ॥

इति जीलावती ॥ अनेकवारार्थेऽपि कचित्प्रयोगः ॥

अनेकपः, पुं, (अनेककाभ्यां मुखशृङ्गाभ्यां पिबति,
अनेक + पा + कः, उपपदसमासः ।) हस्ती
इत्यमरः ॥

अनेकाश्रितगुणः, पुं, (अनेकानि आश्रितः, द्वितीया-
श्रितातीत इत्यादिना समासः, तादृशः गुणः
कर्मधारयः ।) बडगिष्ठगुणः । तद्यथा । संयोगः १
विभागः २ द्विष्टयकत्वादिः ३ एकत्वान्यसङ्ख्या ४ ।

इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

“संयोगश्च वियोगश्च सङ्ख्या द्विवादिकास्तथा ।

द्विष्टयकत्वादयस्तद्वदेतेनेकाश्रिता गुणाः” ।

इति भाषापरिच्छेदे ।

अनेकभूकः, चि, (नास्ति यदः वधिरः भूकः वाक्-
शक्तिरहितश्च यस्मात् सः ।) धूर्तः । शठः ।
श्रुतिवाक्मिहीनः । इति मेदिनी ॥ काला वोवा
इति भाषा ।

अनेहाः, [स्] पुं, (न हन्यते, न + हन् + अस्
एषोदरादित्वात् हन् स्थाने एहादेशः, ततः
सौकृते अगडादेशः ।) कालः । समयः । इत्यमरः ॥
“तद्युक्तस्यान्तिके प्रोहश्चिद्धानेहःप्रतीक्षिणः” ।

इति राजतरङ्गिणी ।

अनेकं, स्त्री, (न एक भावे अन् ।) ऐक्याभावः । अने-

अन्त

कता । एकस्य भावः ऐक्यं पञ्चान्नजसमासः ॥

अनो, थ, (न नी डो) निषेधार्थः । अभावः । इत्य-
मरटीकायां नीलकण्ठः ॥

अनोकः, पुं, (अनसः शकटस्य अकं गमनं षष्ठी-
तत्, तत् हन्ति अनोक + हन् + डः ।) हत्तः ।
इत्यमरः ॥

(“एतत्सुधारैर्गिरिभिर्भारणा-
मनोकहाकम्पितपुष्पगन्धी” ।

इति रघुवंशे ।)

अनूच उ गतिपूजनयोः । इति सुगन्धोद्घे वोपदेवः ॥

अनूच उ पूजने । गमने । स्त्रियोक्तौ । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ उ अङ्गित्वा अङ्गत्वा । स्त्रियोक्तिर-
व्यक्तशब्दः । इति दुर्गादासः ॥

अनूच क व्यक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ व्यक्तिरिह
विशेषणं । क अक्षयति बुद्धिं सुधीः । विशिनष्टी-
त्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

अनूच उ ध जि व्यक्तौ । गतौ । मन्त्रणे । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ उ अङ्गित्यति अङ्गति । ध अङ्गति ।
जि अङ्गोक्ति । व्यक्तिः स्फुटीकरणं ।

“शरीरभाजां भवदीयदर्शनं

व्यङ्ग्यं कालचित्तयेऽपि योग्यतां” ।

इति माघः ॥ अङ्गति गात्रं तैलेन जनः । इति
दुर्गादासः ॥

अन्तं, स्त्री, (अम् + तन् ।) स्वरूपं । स्वभावः । इति
मेदिनी त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तं, स्त्री, पुं, (अम् + तन् ।) शेषः । इति मेदिनी ॥
तत्पर्यायः । जघन्यं २ चरमं ३ अन्त्यं ४ पाश्चात्यं ५
पश्चिमं ६ । इत्यमरः ॥

अन्तः, पुं, (अम् + तन् ।) नाशः । इत्यमरः ॥ स्वरूपः ।
प्रान्तः । सीमा । निश्चयः । अवयवः । इति
हेमचन्द्रः ॥

अन्तः, चि, (अम् + तन् ।) अन्तिकः । निकटः ।
इति मेदिनी ॥ अतिमनोहरः । इति विश्वः ॥

अन्तःकरणं, स्त्री, (अन्तर्मध्यवर्त्ति करणं ज्ञानसाधनं,
कर्मधारयः, क् + करणे ल्युट् ।) अन्तरिन्द्रियं ।
धीन्द्रियं । तत्पर्यायः । मनः २ निगुः २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ अस्य कार्यभेदाग्रामचतुष्टयं,
यथा,—

“मनो बुद्धिरहङ्कारश्चित्तं करणमान्तरं ।

संश्रयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषया अमी” ॥

इति वेदान्तः ॥ (अस्योत्पत्तिर्यथा,—“मिथितैस्तु
तैः अन्तःकरणैर्मेकं स्यात्” इति । तैः पञ्चभूतस्थ-
सत्त्वांश्चैर्मिथितैः अन्तःकरणं भवतीत्यर्थः ।)

“धनुर्भृतोऽप्यस्य दयार्द्रभाव-

माख्यातमन्तःकरणैर्विश्रुतैः” ।

इति रघुवंशे ।)

अन्तःकुटिलः, पुं, (अन्तरश्च अन्तरे कुटिलः वक्रः ।)

शङ्कुः । इति राजनिर्घण्टः । कुटिलान्तःकरणे चि ॥

अन्तःपुरं, स्त्री, (अन्तर्मध्यवर्त्ति पुरं मण्डं, कर्म-
धारयः ।) राज्ञः स्त्रीमण्डं । तत्पर्यायः । अव-
रोधनं २ अवरोधः ३ शुद्धान्तः ४ । इत्यमरः ॥

अन्तःपुरादयो राजदारेष्वपि तात्स्थ्यात् वर्तन्ते ।

अन्त

यथा । “शुद्धान्तसम्भोगनितान्तपुष्टे” । इति
नैषधम् । इति भरतः ॥ “दाक्षिण्येन ददाति
वाचमुचितमन्तःपुरेभ्यो यदा” । इत्यभिज्ञान
शकुन्तलम् ॥

अन्तःपुराध्यक्षः, पुं, (अन्तःपुरस्य अध्यक्षः रत्नकः,
षष्ठीतत्पुरुषः ।) राज्ञामन्तःपुररत्नकः । तल्ल-
क्षणं यथा,—

“रुद्रः कुलोद्भूतः शक्तः प्रहृष्टपैतामहः सुचिः ।

राज्ञामन्तःपुराध्यक्षो विनीतश्च तथेक्ष्यते” ॥

इति युक्तिकल्पतरुः ॥

अन्तःसत्त्वा, स्त्री, (अन्तर्मध्ये सत्त्वं प्राणी सारो वा
यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) भस्मातकः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ गर्भवती । अन्तर्दरमध्ये सत्त्वं
प्राणी यस्याः सा ॥

अन्तःखेदः, पुं, (अन्तः मध्ये खेदः मदजलं यस्य सः ।)
हस्ती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तकः, पुं, (अन्तं विनाशं करोति, अन्त + करो-
त्यर्थे क्त्विच् ततो लुक् ।) यमः । इत्यमरः ।
“ऋषिप्रभावात् मेधि भान्तकोऽपि प्रभुः प्रहृष्टं
किमुतान्यहिंसाः” । इति रघुवंशे ।)

अन्तगः, चि, (अन्तं पारं गच्छति, अन्त + गम् + डः,
उपपदसमासः ।) अन्तगामी । पारगः । यथा,
“वेदान्तगोत्राक्षयः स्यात् क्षत्रियो विजयी भवेत्”
इति महाभारते विष्णुसहस्रनामपत्रं ॥ मृतः ।
अन्तं नाशं गच्छतीति ॥

अन्तवः, [स्] थ, (अन्त + तल् ।) सम्भावना ।
अवयवः । पञ्चमर्थः । शासनं । इति विश्वः ॥
(शेषादारभ्य । प्रान्तभागेन । अयभागेन ।

“वैश्वोद्विः प्राशिताभिश्च शूद्रः स्पृष्टाभिरन्तवः”
इति मनुः ।)

अन्तरः, थ, (अम् + अरन् तुङागमश्च ।) मध्यं ।
प्रान्तं । सीकारः । इति विश्वः ॥

अन्तरं, स्त्री, (अन्तं राति ददाति, अन्त + रा + कः,
उपपदसमासः ।) अवकाशः । अवधिः । परि-
धानं । अन्तर्धानं । भेदः । तादर्थ्यं । अवसरः ।
मध्यं । अन्तरात्मा । किङ्गं । आत्मीयः । विना ।
वहिः । इत्यमरः ॥ सदृशः । इति तट्टीका मेदिनी
च ॥* अवकाशे यथा । “मृगालसूत्रान्तरमप्य-
लभ्ये” । इति कुमारसम्भवे ॥ अवधौ यथा ।
“निरन्तराभ्यन्तरवातवृष्टिम्” । परिधाने यथा ।
अन्तरे श्राटकाः परिधानीया इत्यर्थः ॥ अन्तर्द्धौ
यथा, “पर्वतान्तरितो रविः” ॥ भेदे यथा,—

“यदन्तरं सर्वपद्मैराजयो-

यदन्तरं वायसवैरतेययोः” ।

इति रामायणं । तादर्थ्ये यथा । त्वामन्तरेण ऋतं
महीतं त्वदर्धमित्यर्थः ॥ किङ्गे यथा । “प्रहरेदन्तरे
रिपुं” ॥ आत्मीये यथा । “अयमवन्तरो मम” ॥
विनार्थे यथा । “हरे त्वदालोकनमन्तरेण” ॥
वहिरर्थे यथा । अन्तरे चण्डालमृगं वाह्या
इत्यर्थः ॥ अवसरे यथा । “अत्रान्तरे च कुलटा
कुलवर्त्मपातेत्यादि” ॥ मध्ये यथा । “आवयोर-
न्तरे जाताः पर्वताः परितो दुमाः” ॥ सदृशे